

Nota de Premsa
Calvià, 10 de març de 2022

LA FINCA DE GALATZÓ RECUPERA LES TRADICIONALS MARJADES AGRÍCOLES D'OLIVERAR QUE TINDRAN UNA PRODUCCIÓ AGRÀRIA ÚTIL

S'han recuperat un total de 7 hectàrees a na Llaneres, prop dels molins hidràulics, i al Tramuntanal

Un dels elements fonamentals del paisatge de la finca pública de Galatzó, i de la Serra de la Tramuntana en general, són les seves oliveres. Aquest tipus d'explotació és tradicional i característica d'aquesta zona i va ser un dels elements essencials per aconseguir la declaració de la Serra de la Tramuntana com a Patrimoni Mundial, precisament pel seu valor patrimonial i paisatgístic.

El regidor de Medi Ambient i Transició ecològica, Rafel Sedano, ha explicat que, precisament en aquesta línia, l'Ajuntament de Calvià ha dut a terme una sèrie de projectes de recuperació de diferents espais agrícoles de la finca pública Galatzó que han estat explotats tradicionalment però que actualment es troben en un procés d'abandonament i colonització per part de la vegetació natural (garriga, *Oleo-Ceratonion*), afavorit pel temps que la finca ha estat sense una adequada gestió agrícola abans de la seva adquisició per l'Ajuntament. Per això és necessari recuperar zones agrícoles, que tradicionalment eren olivars, vinyes, garrovers o de fruïteres.

Les explotacions d'olivera eren presents en una gran superfície de la finca. Mostra d'això són els bancals que avui dia es conserven a la finca de Galatzó com a herència del passat. A poc a poc aquest tipus de cultiu es va anar reduint en superfície. Les darreres zones dedicades al cultiu de l'olivera dins la finca es troben a dues àrees ben diferenciades: es Tramuntanal i Na Llaneres.

Així, les actuacions dutes a terme des de l'Ajuntament han perseguit la recuperació dels bancals d'oliveres prop dels molins hidràulics de la finca (Na Llaneres) i els situats entre en camí vell i es Tramuntanal, que suposa una superfície total d'unes 7 Ha, que amb el pas del temps s'ha vist engolida per l'avanç de la vegetació arbòria típica del bosc mediterrani, fonamentalment pi i llentiscle, provocant la pèrdua tant dels cultius tradicionals de la zona (olivar), com el paisatge de marjades típiques de la Serra.

Per a la recuperació dels cultius tradicionals d'aquestes marjades i el seu valor paisatgístic, s'ha requerit d'una actuació de tala de pins, desbrossament de càrritx i mates, i poda de l'arbrat, que ha estat subvencionada dins la *Convocatòria de subvencions del Consorci de la Serra de Tramuntana per a l'any 2021, per a la recuperació d'elements arquitectònics i etnològics amb valors patrimonials, amb l'objectiu de la recuperació del paisatge agrícola i el seu entorn i dels espais agrícoles i/o forestals de titularitat municipal*. Ara, una vegada realitzada l'actuació es pot gaudir de les marjades de pedra en sec, que es trobaven ocultes per la vegetació. Aquestes actuacions s'han dut a terme amb els permisos i autoritzacions pertinents dels organismes competents, així com d'acord la Llei Agrària i la Política Agrària Comunitària

Un cop recuperades les marjades, aquestes queden incorporades com a superfície agrària útil dins l'explotació agrícola, i seran llaurades i novament explotades amb cultius tradicionals. Dins la gestió agrícola de la finca pública es planifica la plantació de nous exemplars d'oliveres, així com la recuperació dels arbres existents, potenciant la gestió agropecuària i ambiental d'aquest territori, compensant la tala d'arbrat que ha estat necessari per la recuperació del paisatge agrícola.

A més, recuperar els usos i espais agrícoles tradicionals afavoreix la conservació de la finca, en tant que dona resposta a l'abandonament que havia propiciat una pèrdua de les antigues zones de cultiu, substituïdes per vegetació forestal i que donen continuïtat a la coberta forestal existent, el que pot suposar un increment del risc potencial d'incendis. Així, la recuperació de part del sòl agrícola, juntament amb les mesures d'autoprotecció com les faixes, contribueixen a la disminució dels risc d'incendis.

Aquestes actuacions estan en consonància amb el projecte de gestió agropecuària i forestal que l'Ajuntament de Calvià, a través del departament de Medi Ambient i Transició ecològica, executa en aquesta finca i així es defineix en el seu Pla Estratègic, on s'aplica un sistema de gestió agroecològic com a proposta de sostenibilitat per al medi rural, potenciant la gestió agropecuària i ambiental d'aquest territori i que respon a l'objectiu de conservar el paisatge cultural i agrícola d'una possessió de la Serra de Tramuntana.

Nota de Prensa
Calvià, 10 de marzo de 2022

LA FINCA DE GALATZÓ RECUPERA LOS TRADICIONALES BANCALES AGRÍCOLAS DE OLIVAR QUE TENDRÁN UNA PRODUCCIÓN AGRARIA ÚTIL

Se han recuperado un total de 7 hectáreas en Llaneres, cerca de los molinos hidráulicos, y en el Tramuntanal

Uno de los elementos fundamentales del paisaje de la finca pública de Galatzó, y de la Serra de la Tramuntana en general, son sus olivos. Este tipo de explotación es tradicional y característica de esta zona y fue uno de los elementos esenciales para conseguir la declaración de la Serra de la Tramuntana como Patrimonio Mundial, precisamente por su valor patrimonial y paisajístico.

El concejal de Medio Ambiente y Transición ecológica, Rafel Sedano, ha explicado que, precisamente en esta línea, el Ajuntament de Calvià ha llevado a cabo una serie de proyectos de recuperación de diferentes espacios agrícolas de la finca pública Galatzó que han sido explotados tradicionalmente pero que actualmente se encuentran en un proceso de abandono y colonización por parte de la vegetación natural (garriga, Oleo-Ceratonion), favorecido por el tiempo en que la finca ha estado sin una adecuada gestión agrícola antes de su adquisición por el Ayuntamiento. Por eso es necesario recuperar zonas agrícolas, que tradicionalmente eran olivares, viñedos, algarrobos o de frutales.

Las explotaciones de olivo estaban presentes en una gran superficie de la finca. Muestra de ello son los bancales que hoy día se conservan en la finca de Galatzó como herencia del pasado. Poco a poco, este tipo de cultivo se fue reduciendo en superficie. Las últimas zonas dedicadas al cultivo del olivo dentro de la finca se encuentran en dos áreas bien diferenciadas: es Tramuntanal y Na Llaneres.

Así, las actuaciones llevadas a cabo desde el Ayuntamiento han perseguido la recuperación de los bancales de olivos cerca de los molinos hidráulicos de la finca (Na Llaneres) y los situados entre en camino viejo y es Tramuntanal, que supone una superficie total de unas 7 Ha, que con el paso del tiempo se ha visto engullida por el avance de la vegetación arbórea típica del bosque mediterráneo, fundamentalmente pino y lentisco, provocando la pérdida tanto de los cultivos tradicionales de la zona (olivar), como el paisaje de bancales típicos de la Serra.

Para la recuperación de los cultivos tradicionales de estos bancales y su valor paisajístico, se ha requerido de una actuación de tala de pinos, desbroce de carrizo y matas, y poda del arbolado, que ha sido subvencionada dentro de la Convocatoria de subvenciones del Consorcio de la Serra de Tramuntana para el año 2021, para la recuperación de elementos arquitectónicos y etnológicos con valores patrimoniales, con el objetivo de la recuperación del paisaje agrícola y su entorno y de los espacios agrícolas y/o forestales de titularidad municipal. Ahora, una vez realizada la actuación se puede disfrutar de los

bancales de *pedra en sec*, que se encontraban ocultos por la vegetación. Estas actuaciones se han llevado a cabo con los permisos y autorizaciones pertinentes de los organismos competentes, así como de acuerdo con la Ley Agraria y la Política Agraria Comunitaria

Una vez recuperados los bancales, éstos quedan incorporados como superficie agraria útil dentro de la explotación agrícola, y serán labradas y nuevamente explotadas con cultivos tradicionales. Dentro de la gestión agrícola de la finca pública se planifica la plantación de nuevos ejemplares de olivos, así como la recuperación de los árboles existentes, potenciando la gestión agropecuaria y ambiental de este territorio, compensando la tala de arbolado que ha sido necesario para la recuperación del paisaje agrícola.

Además, recuperar los usos y espacios agrícolas tradicionales favorece la conservación de la finca, dando respuesta al abandono que había propiciado una pérdida de las antiguas zonas de cultivo, sustituidas por vegetación forestal y que dan continuidad a la cubierta forestal existente, lo que puede suponer un incremento del riesgo potencial de incendios. Así, la recuperación de parte del suelo agrícola, junto a las medidas de autoprotección como las fajas, contribuyen a la disminución de los riesgos de incendios.

Estas actuaciones están en consonancia con el proyecto de gestión agropecuaria y forestal que el Ajuntament de Calvià, a través del departamento de Medio Ambiente y Transición ecológica, ejecuta en esta finca y así se define en su Plan Estratégico, donde se aplica un sistema de gestión agroecológico como propuesta de sostenibilidad para el medio rural, potenciando la gestión agropecuaria y ambiental de este territorio y que responde al objetivo de conservar el paisaje cultural y agrícola de una posesión de la Serra de Tramuntana.